

సోపానావం!

శొంతినోరియన్

సాయంకాలం వచ్చింది. పల్లెల నుంచి వచ్చిన జనం 'ఊర్లో పెండ్లి జరుగుతా వుంటే ఊసినదాన్ని పట్టగూడదు' అన్నట్టు సంకలు తట్టుకుంటున్నారు. తమ నాయకుని తోజే తోజని సంబరపడుతున్నారు. ఏర్పాట్లు చూసి గూడలెగరేసుకుంటున్నారు.

గుత్తి టాన్లో పత్తికొండ రోడ్డు వైపున్న ఎన్.టి.ఆర్. కాలనీలో సునిశాలమయిన స్థలంలో పాలరాయితో కట్టిన ఇల్లు మామూలుగానే చూడడానికి చాలా అందంగా, ఆర్కాటంగా కనిపిస్తూ వుంటుంది. ఇంటిమట్టు కొత్త డిజైనుతో సైబాగ మంతా వాడిగా బలంగా వున్న ఇవప కడీలు బిగించి కట్టిన కాంపౌండు గోడ చైనా గోడను గుర్తుకు తెస్తూ వుంటుంది. లావుగా వున్న ఇవప ఈటెలన్నీ వరసగా పేర్చినట్లు త్రిశూలం మాదిరి నాలుగు గజాల వెడల్పుతో చేసిన 'గేటు'లోనికి పోవాలనుకున్న వాళ్ళకు భయం కలిగిస్తూ వుంటుంది. సామాన్యమయిన వాళ్ళవరూ లోపలికి పోడానికి వీలుండదు. అక్కడ వాతావరణమంతా ఎవ్వడూ గంభీరంగానే వుంటుంది. చుట్టూ తుపాకులు పట్టుకున్న మనుషుల మధ్య ఎవరెవరో నాయకులు వస్తూపోతూ వుంటారు. అక్కడ నిశ్శబ్దమే తప్ప ఆవందం, ఉత్సాహం ఎవ్వడూ కనిపించవు. అచ్చటా ముచ్చటా ఆసలే వుండవు. ఆ ప్రాంతం వాళ్ళంతా దాన్ని 'శివారెడ్డి సంస్థానం' అని చెప్పకుంటూ వుంటారు.

శివారెడ్డి సంస్థానం ఆ రోజు మరింత వెలిగిపోతూ వుంది. లక్ష సెట్టింగు బల్బులతో నక్షత్ర మండలం మాదిరి ప్రకాశిస్తూ వుంది. బంగ్లా చుట్టూవున్న మైదానం నిండా ఆకాశానికి గొడుగులు పట్టినట్లు షామియానాలు వేసినారు. కమ్ముకొని వొస్తున్న చీకటిని ఛేదిస్తూ వేలకొద్దీ బారులైట్లు వెలుగుతున్నాయి. మెయిన్ రోడ్డు దగ్గర్నుండి ఆ సంస్థానం దాకా తళతళమంటున్న రంగు రంగుల నక్కిసరాలతో జీరో బల్బులు కలిపి సవారి మాదిరి కట్టినారు.

'పార్వతీ శివారెడ్డికి జన్మదిన శుభాకాంక్షలు' అని పూలతో తయారుచేసిన పింహద్వారం గుండా రంగు రంగుల సవారి కింద నడుచుకుంటూ ఫంక్షన్ కు వొస్తున్న వాళ్ళు ఇంద్రలోకానికి పోతున్నట్లు కలగంటున్నారు. కాంపౌండుకు ఉత్తరం దిక్కు వున్న బయలుప్రదేశంలో వందల కొద్దీ కార్నూజీవులూ నిలబడి వున్నాయి.

సమయం ఆరు గంటలు కావొస్తూ వుంది. షామియానాల కిందున్న పదివేల కుర్చీలు దాదాపన్నీ నిండిపోయినాయి. జనం 'తోజు'మ చూసి అది బర్తడే ఫంక్షన్ కాదనీ తన ఆపో జిట్ పార్టీ మనిషి రంగారెడ్డి మొన్న చేసిన తమ్ముని పెండ్లిని సవాలు చేస్తూ పోటీగా శివారెడ్డి తన బలాన్ని ప్రదర్శించుకోడానికి ఈ కార్యక్రమం ఏర్పాటు చేసినాడనీ కొంత మంది అనుకోసాగినారు. వచ్చిన వాళ్ళందరికీ శివారెడ్డి మనుషులు కూల్ డ్రింక్స్ అందిస్తున్నారు.

కళ్ళు మిరుమిట్లు గొలిపే ఖరీదయిన పట్టుచీర కట్టుకున్న పార్వతి గర్భంతో వున్నా స్నేహితురాళ్ళ మధ్య చెలాకీగా పారాడుతూ మధ్య మధ్యలో ఎవరి కోసమో చూస్తూ అందరినీ పలకరిస్తూ వుంది. సీతాకోక చిలుకల మాదిరి ఫ్రెండ్లంతా వచ్చి బర్తడే గ్రీటింగు అందిస్తున్నారు పార్వతికి. మొన్ననే ఐ.ఎ.ఎస్.లో సెలెక్టయి హైదరాబాద్ లో శిక్షణ పొందుతున్న తన క్లాస్ మేట్ అరుణ, పూనాలో ఎం.డి. చేస్తున్న ముంతాజ్, సెంట్రల్ యూనివర్సిటీలో రీసెర్చ్ చేస్తున్న భాగ్యరేఖతోపాటు ఇంకా ఎంతో మంది తన డియర్స్

సిని లీలలు

ముళ్ళపూడి సినిమా నమీక్షలు చేస్తున్నప్పుడు కూడా కథ చెప్పడంలో తన ప్రత్యేకతని చూపించుకున్నారు. రాజ్యం పిక్చర్స్ వారి 'కృష్ణ లీలలు' కథని ఇలా చెప్పారు.

"కృష్ణుడు చాలా అల్లరివాడు. చూట్టానికి అలా వుంటాడుగానీ చాలా గట్టివాడనీ, దేవుడే అలా మారు వేషంలో వచ్చాడనీ అతను అల్లరి చేస్తున్న రోజులలోనే కొందరికి తెలుసు. తెలుసుకున్న వాళ్ళ వాళ్ళలో కూడా కొందరికి తెలిసినట్టి కనిపించి, తెలికుండా తప్పించుకుపోతూ వచ్చాడు. దానా దీనా దీని విషయం 'తుదీ మొదలూ' కనిపెట్టాలని చాలా మంది వాటికీ నేటికీ తిప్పలు పడుతూనే వున్నారు, ఆ రెండూ వుండవని తెలిసే! ఏమాట కామాటే చెప్పకోవాలి. ఋషుల తర్వాత యీ విషయమై గట్టిగా ప్రయత్నం చేసింది సినిమా వాళ్ళే."

"మొత్తం మీద మిగతా లీలలూ, అట పాటలూ హాయిగానే వున్నాయి. కాబట్టి పిల్లలతో వెళ్ళి ఓసారి చూడవచ్చు. అవ్వడైనా కృష్ణుడి నోట్లో భూగోళం (ఆస్ట్రేలియా ఇండియా వగైరా మ్యాపులతో వుండును) కనబడే దృశ్యం వచ్చినప్పుడు పిల్లల దృష్టి అట్టుంచి మళ్ళించడం మంచిది"

- 'బావూరమణీయం'

రెక్కలు కట్టుకొని వచ్చి తన ఆవందలో పాలు పంచుకుంటున్నారు. మురిపాలు ఒకబోస్తున్నారు, నవ్విస్తున్నారు, కవ్విస్తున్నారు. అయినా ఆమె మనసు వెలితిగానే వుంది.

దగ్గరుండవలసిన మనిషి ఇంకా రాలేదు. తాడిపత్రిలో ప్రతి పక్షాలు ఏర్పాటు చేస్తున్న సభ దగ్గర ఉద్రిక్తంగా వుందని తెలిసినప్పటి మండి పార్వతి మనసు ఆందోళన చెందుతూ వుంది. చుట్టూ ఆనందం, మనసులో దిగులు. వాటి మధ్య నలుగుతూ ఆమె, స్నేహితులను బంధువులను ఆదరంగా ట్రీట్ చేసింది.

ఊహించినంత జనం. ఆవరణమంతా కళకళలాడుతూ వుంది. పార్వతి మాటి మాటికీ గేటు వైపు చూస్తూ అసంతృప్తిపడుతూ వుంది. రాని వ్యక్తికోసం వెత చెందుతూ వుంది. వెనక వైపున్న అతని ఆభిమానులు కొందరు అతని పేరు చెప్పి 'జిందాబాద్' అంటూవుంటే ఆమె కళ్ళు చెమ్మగిల్గినాయి. వెంటనే అక్కడ్నుండి పారిపోయి బెడ్రూం తలుపులు వేసుకొని తనివి తీరా ఏడ్వాలనిపించిందామెకు.

ఎదురుగా ముందు వరసలో కూర్చున్న స్వాతంత్ర్య సమరయోధుడు నారాయణరెడ్డి 'ఆ పిలోడు శివారెడ్డి గూడా

పక్కమంటే బాగుండేది గదమ్మా' అని శివారెడ్డి లేని వెలితిని వేలెత్తి చూపినాడు. ఆ మాటలతో అంత వరకూ గూడు కట్టుకొనిన దుఃఖం కట్టలు తెంచుకుంది. ఆగని కన్నీటి బిందువులను అందరూ చూడడం ఇష్టంలేక పార్వతి కిందికి వొంగి గట్టిగా నిట్టూరుస్తూ ఆ వూపిరితోనే కొవ్వొత్తులను ఆర్పివేసింది. బర్తడే కేకులో కన్నీటి బిందువులుకలిసి పోతూ వుంటే కేకు చాకుతో కోసింది. అరుణ 'హేపీ బర్తడే టూయా' అంటూ ఒక కేకు ముక్కను పార్వతి వోటి కందించింది. అందరూ కరతాళధ్వనులు చేస్తూ 'హేపీబర్తడే టూయా' అని శుభాకాంక్షలు చెప్పినారు. బయట మందు గుండు సామగ్రి పేర్చినారు. టిపాకాయల మోతలతో ఆ ప్రాంతమంతా దద్దరిల్లిపోయింది. తారాజువ్వులు సైకిగిరినాయి. చిచ్చుబుడిలు తెల్లటి కాంతుల్ని వెదజల్లినాయి.

అంతా ఆవందమయమే కోటి కాంతులతో మహాదానం దమే. ఆ ఆవందాన్ని పార్వతి భరించలేకపోతున్నది. అది ఆమెను వేధిస్తున్నది. కష్టతల్లికీ మనసెరిగిన ఆత్మీయులకు ఆమె కన్నీళ్ళ వెనక దాగివున్న బరువేమిటో తెలుసు. ఎదుటున్న వాళ్ళకు మాత్రం అవి ఆవంద బిందువులే. మనిషి జీవితం బయటికీ కనిపించేది ఒక రకమయితే కనిపించనది మరొక రకం. అట్లా వుండడం దాని తత్వమేమో? జీవితాన్ని మేడి పండుతో పోల్చడం ఇండుకేవేమో?

అందరి కోసం పార్వతి కాసేపు మనసును గట్టి చేసుకుంది. తానొక రాజకీయ నాయకుని భార్య. అంత మంది జనం తన బర్తడే ఫంక్షనుకు రావడం తమ పరువుకు విదర్శనం. ఆయన లేకపోయినా తాను ఆ పరువును కాపాడవలసిందే. వచ్చినవాళ్ళవరూ అసంతృప్తితో పోకూడదు.

పది నిమిషాలలో ఆ ప్రదేశమంతా డైనింగ్ హాలు మాదిరి మారిపోయింది. మంత్రం వేసి పెట్టినట్లు యంత్రంద్వారా వడిచినట్లు భోజనాలు వడ్డింప బడినాయి. భోజనాలయినాక ప్రతిమనిషి బర్తడే కేకును పొట్లంలో అందుకొని బయటికి పోయినాడు.

అందరూ వెళ్ళిపోయినారు. అరుణా, ముంతాజ్, భాగ్య రేఖలుకూడా సీట్లు రిజర్వ్ చేసుకున్నామనీ తప్పక పోవలసి వుందని బయలుదేరడానికి సిద్ధపడినారు. అరుణకయితే ఆ పరిస్థితుల్లో పార్వతిని వదిలి పెట్టి పోడానికి ఇష్టం లేదు. ఎం.ఎ. చదివే దినాలలో పార్వతి ఎంతో జోకీగా కులాసాగా వుండేది. పెళ్ళయిన తర్వాత ఆమె జీవితంలో ఏదో నిషాదం అసంతృప్తి చోటు చేసుకున్నట్లు మధ్యాహ్నం మండి తాను గమనించింది. అయితే నిలదీసి అడగడానికి వీలుపడలేదు. అందుకే ఆ రాత్రి పార్వతి తో వుంటే అన్నీ తెలుస్తాయి. ఆమెకు ఏదయినా సలహా ఇవ్వవచ్చుననుకుంది అరుణ. కానీ ట్రైనింగులో వున్న నిబంధనల వల్ల తాను విధంగావయినా రేపు హైదరాబాద్ చేరుకొనక తప్పదు.

అయిష్టంగానే బయలుదేరింది అరుణ. మిగతా ఇద్దరూ ఏవో పనులున్నాయని బయలుదేరినారు. ఇంకో సందర్భంలో అయి వుంటే పార్వతి వాళ్ళను వెళ్ళనిచ్చి వుండేది కాదు. చాలా కాలం తర్వాత కలుసుకున్న ఆ స్నేహితురాళ్ళతో ఏక ఠాటిగా రెండు దినాలు కబుర్లు చెప్పకున్నా తనివి తీరదు. కానీ ఇప్పుడు వాళ్ళు వెళ్ళిపోవడమే మంచిది. లేకుంటే తన

శవాలనేత

సంసారం గురించి వాళ్ళు ఏవేవో ఆడుగుతారు. వాటికి తామ సమాధానం చెప్పే స్థితిలో లేదు. వాళ్ళ ముందర తామ వ్యవహారాలు కాలేదు.

తన బతుకులోని కష్టసుఖాలను స్నేహితులకు చెప్పకోవలసిందే. కానీ ఎందుకో అది తనకిష్టం లేదు. అందుకే బయలుదేరుతున్న వాళ్ళవెళ్ళే వుండడంపని పార్వతి బలవంతం చెయ్యలేదు. అందరినీ ప్రేమగా సాగవంపుతూ దూరమై పోతున్న స్నేహితులవైపుచూస్తూ ఏదో పోగొట్టుకుంటున్నట్లు ఫీలవుతూ చేయి వూపసాగింది. కారు మెల్లగా బస్టాండు వైపువెళ్ళిపోయింది.

చైతన్యం లేని దాని మాదిరి ఎక్కడో చూస్తున్న పార్వతి దగ్గరికి వచ్చి పలకరించింది తల్లి. నీరసంగా కనిపిస్తున్న ఆమె భుజమీద చేయి వేసి వరండాలో వున్న ఉయ్యాల మంచం దగ్గరికి పిలుచుక పోయి కూర్చోబెట్టింది.

చల్లగా గాలి తగులుతూవుంది. సుబ్బమ్మ సుశీలమ్మ వరండాలో ఒక వైపున కేవల కుర్చీలలో కూర్చున్నారు. షామి యానాల కింద సుమారు యాభైమంది పనివాళ్ళు సామాన్లు సర్దుతున్నారు. రిక్షా రాముడు తన భార్య పిల్లలతో కిందపడిన కాగితాలన్నీ పారకతో ఒక పక్కకు వూడుస్తున్నాడు. సుబ్బమ్మ అందరినీ గట్టిగా కేకలువేస్తూ పమలకు పురమాయిస్తున్నది.

హాలులో ఫోన్ మోగింది. సుబ్బమ్మ వెళ్ళి ఫోన్ తీసుకుంది. తాడిపత్రి పభలో ఆపోజిట్ పార్టీవాళ్ళు బాంబులు వేసినారనీ తమ వాళ్ళకు ఇద్దరికీ గాయాలు అయినాయనీ అన్న శివారెడ్డికి మరేం ఫర్వాలేదనీ తమ వమ్మవ బంటు వెంకటేశు ఫోన్లో చెప్పినాడు. సుబ్బమ్మకు చెమట్లు పోసినాయి. ఫోన్ కింద పెట్టేసి మౌనంగా వచ్చి కూర్చుంది. ఆమె వాలకం చూసి పార్వతి మంచం మీద నుండి దిగి సుబ్బమ్మ దగ్గరికి పోయి "పోసు తాడిపత్రి మంచేనా అత్తమ్మా! ఎవరు చేసినారు! ఏం జరిగిందింట?" అని ఆదుర్దాగా అడిగింది. సుబ్బమ్మ విషయం చెప్పింది. పార్వతి భయపడిపోయింది. ఆమె పరిస్థితిని గమనించి లోపలికి తీసుకొని పొమ్మని నియ్యంకురాలితో చెప్పింది సుబ్బమ్మ.

పార్వతి తలుపు వేసుకొని బెడమీద గుండ్రంగా వున్న కుషన్ దిండుకు ఆనుకొని ఎదురుగా వున్నగోడ వైపు చూస్తూ వుంది. ఎంకీ, నాయుడు బావల తైలవర్ణ చిత్రం మనోహరంగా కనిపిస్తూ వుంది. తెలుగ వాళ్ళకు ఎంతో ప్రీయమయిన ఆ జంట తన జీవితాన్ని వెక్కిరిస్తున్నట్లుంది. పార్వతి గట్టిగా నిట్టూర్చి కళ్ళు మూసుకొని ఆలోచిస్తూ వుంది.

తానింతగా బాధపడాల్సిన అవసరముందా? బహుశా వుండేమో? ఒకవ్వుడు తనకు సెంటిమెంట్స్ అంటే ఆసలే పట్టేవి కావు. ఇవ్వుడూ దాదాపు అంతే అయినా మనసు మెత్తబడింది. ఇంత తొందరగా తానింత బలహీనురాలవుతుందని అనుకోలేదు. వారాలూ వర్షాలూ ముహూర్తాలూ అటువంటి వాటి మీద వమ్మకం లేకపోయినా, ఆత్మీయత కరువైతే అమరాగాలూ అమబంధాలూ దూరమయితే భరించలేకపోతుంది. అనసరమయినప్పడయినా అవి కనిపించాలని కోరుకుంటుంది. దీనికంతటికీ కారణం తనకు వచ్చిన వ్యక్తిని గొప్పగా వూహించుకొని అతిగా ప్రేమించి ఆ వ్యక్తి మంచి

దారం వదుకుతూ
అన్నం తింటున్నట్టు కలగనడం జీవితం
ఆకలితో కటకటలాడుతూ
పేగులన్నీ ఒళ్ళిపోయినా
నీరుపట్టి ఉబ్బిపోయినా
డల్లానంతో గుడ్డలల్లడం తపస్సు
ముట్టుకు చిక్క-ముంటే
ఎద్దుకు నిదానమే ప్రధానం
చెప్పండ్రా చెప్పండి

చిక్కులు పడిన పోగుల్లోంచి ఏక దారగా ధారాన్ని లాగి
గిజగిజలాడుతున్న పేగుల్నీ నరాల్నీ
బిగదీసి కట్టేసుకో
ఇక చచ్చినా ఆకలెయ్యదు
రోజంతా మగ్గలో
టకటక్మని వ్యాయామం చేసుకో
బలికుండగా నీరసించవు

చేప ముసలిదైనా రూత పడుచుదే
చెప్పండ్రా చెప్పండి

బతుకుల్ని వడ్డికైనా
కుల వృత్తి మగ్గాలు బట్టల్చేయాలి
చివికిన వస్త్రం
పిగలడం మాములే
నువ్వేంటి
బలిసిన గోయంకాలే చచ్చిపోతుంటేను

చెప్తారే
చెప్తారు
ప్రేమతో పెంచిన ప్రతియొక్క మృత్యువు పువ్వు పూసింది.

- ఎన్. క్యూబ్

అది పొందలేక పోవడమే కావచ్చు. జీవితానికి ఆత్మీయతేలా ప్రేమానురాగాలూ తృప్తినిచ్చినంతగా మరేవి ఇవ్వలేవని తెలుసుకున్న తర్వాత వాటికి దూరమయినప్పడు బాధ తప్పదేమో!

ఎందుకీట్ల జరిగింది? ఈ రోజు ఎక్కడికీ పోవద్దని ఉదయం తానెంతగానో శివారెడ్డితో చెప్పింది. ఎంతో మంది బంధువులు, ఆత్మీయులూ, స్నేహితులూ వస్తారనీ వాళ్ళందరినీ దగ్గరుండి పలకరిస్తే బాగుంటుందని వాళ్ళ కంటే రాజకీయ సభ ఏమంత ముఖ్యం కాదనీ పదే పదే చెప్పింది. ఈ వొక్కరోజూ తన కోసం ఇంట్లోనే వుండమని ప్రాధే

యపడింది. ఏంటేనా! ఊహ.. ఎవలేదు. పట్టువదలని ఏకమార్కుని మాదిరి నిర్దాక్షిణ్యంగా వెళ్ళిపోయినాడు. వెళ్ళి పోతూ ప్రపంచంలో తానొక్కడే మొనగాడయినట్లు ఎంత ఆహంకారం?

'ఆపోజిట్ పార్టీ వాళ్ళు కుళ్ళుకొని చచ్చే విధంగా తాను లేకపోయినా సరే ఏ కార్యమయినా తన హోదాకు తగినట్లు ఆర్యాటంగా జరుగుతుందంటు. ఈ బర్డ్డే ఫంక్షన్ నా తృప్తి కోసమే అయినా అది తన హోదాలో ఒక భాగమంటు. అధికారం కోసం చేసే పోరాటంలో తనకు బర్డ్డేలా శ్రీమంతం పండగలూ ముఖ్యం కాదంటు. రాజ

కీయ బలప్రదర్శనలే ముఖ్యమంట. అమాయకులు కలిసే బర్డే ఫంక్షన్లో కూర్చోని తన ఇమేజీను పెంచే రాజకీయ సభను వొడులుకోలేడంట. తాడిపత్రిలో జరిగే సభకు తాను లక్ష మంది జనాన్ని కలపాలంట. చిన్న చిన్న వాటికంతా తాను దగ్గరుండాలని వేమ కోరుకోగూడదంట. వీలయితే చివరి క్షణంలో రావడానికి ప్రయత్నం చేస్తాడంట. ఎంత అహంకారం

పార్వతి మౌనంగా తనలో తానే మాట్లాడుకుంది. ఈమధ్య కాలంలో శివారెడ్డి అనుసరిస్తున్న పద్ధతులూ కృత్రిమమయిన ఆడంబరాలూ డబ్బులు చల్లి చేసే బల ప్రదర్శనలూ అన్నీ జ్ఞాపకే తెచ్చుకొని గట్టిగా నిట్టూర్చింది.

నిజమే, వేలాది మంది అభిమానులు కూడి జేజీలు పలు కుతుంటే గంగ వెరులెత్తినట్లు అహంకారం దర్పం పౌరుషం అన్నీ పెనవేసుకొని మనిషి అదే గొప్పదనుకుంటాడు. అయితే నిజంగా వాళ్ళంతా నిజమయిన అభిమానులూ? డబ్బుతో సారాయి నీళ్ళో ఆశ చూపితే ఆలకూడే జనం ఎన్నాళ్ళు వెంట వడుస్తారు? పనికి మాలిన దాంబికాలూ బలప్రదర్శనలూ కక్షలూ కార్పణ్యాలూ తప్ప మమతలూ మంచి తనాలూ ఏళ్ళకు ఇష్టముండవా? ఈ రోజు తనతోపాటు ఆయనా వుండి వచ్చిన వాళ్ళందరినీ ప్రేమగా పక్కరించి వుంటే ఎంత బాగుండేది! అది ఆయనకూ గౌరవమేకదా!

...ఇవ్వుడేమయింది? వచ్చిన వాళ్ళందరూ రకరకాలుగా అనుకోవకుండా వుంటారా? అంత దూరం మంచి వచ్చిన స్నేహితురాళ్ళు ఈయన చేసిన నిర్వాకం వల్ల తనను నీచంగా అంచనా వేయకుండా వుంటారా?

ఎన్నోప్రశ్నలు మనసులో మెదులుతూ వుంటే ఆమె గుండె బరువెక్కపాగింది. ఒక నైపు మెరుపు మెరిసినట్లు తాడిపత్రి విషయం గుర్తుకు రాగానే దిగులు పడింది. మనసు కీడు శంకిస్తూ అంతలోనే అటువంటిదేమీ జరిగుండదలే అని అతనను తానే సుమారావ పరచుకుంది. శివారెడ్డి రాజకీయాలమా పెద్దరికం కోసం జిల్లాలో కొవసాగుతున్న ఆరా చకాలమా దౌర్జన్యాలమా అసహ్యించుకుంది పార్వతి. అవి మనసులో మెదలగానే ఆమె శరీరంలో రక్తం వేడెక్కింది.

క్షణక్షణం భయంతోకూడిన ఆ జీవితానికి అర్థమేమి! ముతా

తగాదాలతో బాంబుల రాజకీయాలతో భద్రత లేని అధికారం హోదా ఎవర్ని ఉద్ధరించదానికి! భార్య సీలలను ప్రేమామరా గాలను గాలికి వొదిలేసి ఎవ్వడూ తుపాకుల నీడలో వడవడం కూడా ఒక మగతమేనా? కాకుల్ని కొట్టి గద్దలకు వేసినట్లు డబ్బులు చల్లి జేజీలు పల్కించుకోవడం నాయకత్వ లక్షణ మేనా! ఈ నాయకత్వానికా తాను మురిసిపోయింది! తాను కోరుకున్నది వొకటిలే జరిగింది మరొకటి? తన కోరికలు ఈ విధంగా ఎండిపోతాయని తాను తెలుసుకోలేకపోయింది. ఈ పొరపాటు ఎందువల్ల జరిగింది!

ఆమె ఆలోచనల్లో బలమయిన ప్రశ్న మెదిలింది. సమా దానంగా గత జీవితం ఆమె కళ్ళ ముందు కనిపించసాగింది.

పార్వతి ఇష్టపడి అనంతదపురం యూనివర్సిటీలో తెలుగు ఎం.ఎ. చేస్తున్న రోజులవి. ఆమె సంపన్న కుటుంబానికి చెందిన అమ్మాయి కావడం వల్ల లక్షల కొద్దీ డానేషన్లకట్టి డాక్టర్ కోర్సు వంటి చదువులు చదివే ప్రోమత కలిగి వున్నా తెలుగు ఎం.ఎ. చదవడానికి కొంత కారణముంది.

పార్వతి, పోలీస్ ఆఫీసర్ సుబ్బారెడ్డి కూతురు. గుత్తి దగ్గర తొండపాడు గ్రామంలో ఒక భూస్వామి కుటుంబానికి చెందిన సుబ్బారెడ్డి, ఇన్స్పెక్టర్ గా ఉద్యోగంలో చేరి అనంత పురం జిల్లాలోనే అడిషనల్ ఎస్సీ వరకూ అనేక హోదాలలో పనిచేసినాడు. సివియల్ ఆఫీసర్ గా రాజకీయ నాయకులను హడలెత్తించి అతడు గుత్తి ప్రాంతంలో ముఖ్యమైన వ్యక్తిగా ప్రసిద్ధుడయినాడు. అందం, ఆస్తి, అంతస్తూ వున్న అతని పెద్ద కూతుర్ని పెళ్ళిచేసుకొని అతనితో బంధుత్వం కలుపుకోడానికి జిల్లాలోని పెద్ద పెద్ద రెడ్లంతా ప్రయత్నించినారు. కానీ రాజకీయ నాయకుల మీద సదభిప్రాయం లేని సుబ్బారెడ్డి తన కూతుర్ని ఒక హైకోర్టు లాయర్ కిచ్చి పెళ్ళిచేసినాడు. అతని కడగొట్టు కూతురు పార్వతి.

పార్వతి చిన్నతనం నుండి దాంబికమయిన జీవితానికి అల వాటుపడింది. ఎక్కడికిపోయినా తన వెంట పనిమనుషులో, పోలీసులో వుండాలి. అయితే వల్ల జీవితంలో వుట్టి కొన్నాళ్ళు గడవడం వల్ల కొన్ని పట్టంపులు ఆమెలో పోలేదు. చిన్న చిన్న సంఘటనలకు చలించిపోవడం తాను అనుకు న్నట్లు ఏదయినా జరిగకపోతే బాధపడడం ఆమె స్వభావాలుగా మారిపోయినాయి. వయసు పెరిగే కొద్దీ అవి సీల్ థింగ్స్ గా తోచినా వాటిని పూర్తిగా దూరం చేసుకోలేకపోయింది.

పార్వతిని పెద్ద డాక్టర్ చెయ్యాలన్న ఆశతో సుబ్బారెడ్డి ఆమెను గుంతకల్ కాలేజీలో సైన్సు గ్రూపులో చేర్చినాడు. ఇష్టం లేకపోయినా పార్వతి సైన్సులో చేరింది కానీ ఆమెకు తెలుగు చరిత్ర క్లాసులంటే ఇష్టం. తెలుగు పాఠాలలోని ప్యూడల్ వర్ణనలంటే మరి ఇష్టం. దానికి తోడు తెలుగు లెక్చరర్ ప్రకాశరావు మనోహరంగా పాఠాలు చెప్పతూ పురాతన వైభవాలను రాజరిక వ్యవస్థలోని అందచందాలను గొప్పగా వివరించేవాడు. ఆ వర్ణనలన్నీ పార్వతి మనస్సు మీద ప్రభావం చూపినాయి. అందువల్ల తండ్రి వద్దంటున్నా బి.ఎ.లో తెలుగు తీసుకొని యూనివర్సిటీ ఫస్ట్ వచ్చింది. అదే మార్గంలో ఎం.ఎ. తెలుగులో చేరింది. యూనివర్సిటీలో చేరిందే కానీ ఆ డాబూ దర్పం తగ్గలేదు. ఎవ్వడూ తన దగ్గర ఇద్దరు, ముగ్గురు స్నేహితులు వుండాలి. సినిమాకు వెళ్ళినా, హోటలుకు పోయినా ఎవరూ బిల్లు చెల్లించకూడదు. ఆ గౌరవం తనకే దక్కాల.

ఎకనామిక్స్ చదువుతున్న ఆరుణ, ఇంగ్లీషు ఎం.ఎ. చేస్తున్న భాగ్యరేఖ హాస్టల్లో పార్వతికి రూంమేట్స్ కావడం కాకతాళి యమే అయినా కొన్ని దినాలకు మంచి స్నేహితులయినారు వాళ్ళు. మొదట పార్వతి దాంబికం, అతివాగుడూ చూసి జడుసుకున్న స్నేహితులు క్రమంగా ఆమె మంచితనం వల్ల విడదీయరాని వాళ్ళయ్యారు. అయితే జీవితాన్ని ఆర్థం చేసు కునే విషయంలో పార్వతి విధానాలు వాళ్ళకు వచ్చేవి కావు. మనిషి మంచిదే అయినా ఆమె ఆలోచనలు భూస్వామ్య భావజాలంవైపే మొగ్గుతూ వుంటాయి. ప్రతి విషయంలోనూ తనకొక ప్రత్యేకమయిన గుర్తింపు వుండాలని కోరుకుంటుంది పార్వతి. తిరస్కార భావాన్ని ఆమె సహించేది కాదు.

పార్వతి ఎం.ఎ. పైనల్ చదువుతున్నప్పుడు సంక్రాంతి సెల వుల్లో తన పిన్నమ్మ ఇంట్లో గడవడానికి గుత్తికి వెళ్ళింది. ఆ సందర్భంలో అక్కడొక సంఘటన జరిగింది. ఆ సంఘటన పార్వతి జీవితాన్ని ఒక మలుపు తిప్పింది.

సురేంద్ర, వరేంద్ర అనే ఇద్దరన్నదమ్ములు ఆ ప్రాంతంలో పేరుమోసిన రౌడీలుగా రెండు మూడు సంవత్సరాల నుండి ప్రజలను భయభ్రాంతులను చేస్తున్నారు. వాళ్ళ పేర్లను పదిమంది కలిసినచోట ప్రస్తావించడానికి కూడా ప్రజలు వెసుకంజ వేస్తున్నారు. వాళ్ళ చూపుల్లో పడిన ఏ అంత గత్తె కూడా ఇంతవరకూ సురక్షితంగా ఇల్లు చేరుకోలేదు. వాళ్ళ భయానికి పట్టనగలు కూడా అమ్మాయిలు వంట రిగా తిరగడానికి జంకుతున్నారు. వాళ్ళను తడుముకున్న ఏ అధికారి ఇంతవరకూ బతికి బట్టకట్టలేదు. ఆ కథలన్నీ విని విసిగిపోయిన పార్వతి ఇంతకుముందు ఎన్నోసార్లు తండ్రి దగ్గర ప్రస్తావించి పోలీసువాళ్ళ అసమర్థతను ఎత్తి చూపింది. అడిషనల్ ఎస్సీగా సుబ్బారెడ్డి ఆ విషయంలో తన చేతగానితనాన్ని ఒప్పకొని బాధపడినాడు. ఆ రౌడీల వెనక ఏ రాజకీయ నాయకుల హస్తాలున్నాయో ఆవేశంగా తెలిపి వేదన చెందినాడు. రౌడీలను తమ పెంపుడు కొడుకుల నూదిరి పోషిస్తున్న రాజకీయ నాయకులను దుమ్మెత్తి పోసి నాడు. ఆ రౌడీలను గురించి ఎంత తక్కువగా ఆలోచిస్తే అంత మంచిదని పార్వతికి సలహా ఇచ్చినాడు.

ఆ మధ్య మహేంద్రనాథ్ బెనర్జీ స్పెషల్ డియస్టిగా రౌడీలను ఎదుర్కోడానికి గుత్తికి వచ్చి చేరి తన నిఘా కార్యక్రమా

కు జీవి లక్ష్మీ డిప్ కాల్చిన కార్యంగా చావేదు - ఎక్కడు కాల్చుచి వస్తుంజానకే భయంబో సుందరి చచ్చాడు!!

కుడి ఎడమైతే...

పారపాటు తేదు

ప్రెసిడెంట్ మెకెన్సి చనిపోయిన తరువాత అమెరికా ప్రెసిడెంట్ గా థియోడోర్ రూజ్వెల్ట్ ఎన్నికైనాడు. న్యూయార్క్ లోని ఒక పత్రికా విలేజి అతని వార్తను ఇలా అందించాడు—

“ఓ శుభముహూర్తాన కాబినెట్ సభ్యులందరి మధ్య మిస్టర్ రూజ్వెల్ట్ అమెరికా ప్రెసిడెంట్ గా తన బాత్ తీసుకున్నారు”

ఈ వార్తను చూసి నివ్వెరపోయి

నవారు ఆపైన నవ్వలేకపోయారు. అసలు విషయమేమిటంటే పాపం ఆ విలేజిరి హడావిడిలో ఒక చిన్నదైన పెద్ద పారపాటు చేశాడు. అక్కడ ప్రెసిడెంట్ గారు ‘ఓత్’ (ప్రమాణ స్వీకారం) తీసుకున్నారు అని వ్రాయడానికి బదులు ‘బాత్’ (స్నానం) అని వ్రాసుకున్నాడట. అంటే, ఇంగ్లీషులో ‘ఓ’ అనే అక్షరానికి బదులు ‘బి’ అని పారపాటున వ్రాయడం జరిగింది.

లను ప్రారంభించినాడు. అతికష్టం మీద ఆరా తీసి దైర్యంగా ఆ రౌడీల ముఠాలోని ఒక ముఖ్యమైన వ్యక్తిని ఆరెస్టు చేసి చితకబాది ఇంటరాగేట్ చెయ్యడానికి పూనుకున్నాడు. ఆ రాత్రే బెనర్లీ చెల్లెలు మమతను రౌడీలు కిడ్నాప్ చేసారు. ఆ వార్త పోలీసు శాఖలో వంచలనం కలిగించింది. అధికారుల మనో దైర్యాలను నష్టగొల్పేసింది. రెండువందలమంది సాయుధ పోలీసులు గుత్తిని చుట్టుముట్టి మమత కోసం గాలించినా ప్రయోజనం లేకపోయింది. అది పోలీస్ శాఖకు ఒక నవాయిగా మారింది.

ఎనిమిదోరోజు శివారెడ్డి రంగంలోకి దిగినాడు. రాడికల్ గా మూడేండ్లు రహస్య జీవితాన్ని గడిపి ఈ మధ్యనే శివారెడ్డి వెలుగులోకి వచ్చినాడు. వాలుగేండ్ల క్రితం యూనివర్సిటీ విద్యార్థి వాయకునిగా అతడు ఆక్రమాలకు మారుపేరైన ఒక ప్రాసెస్ రిజిస్ట్రేషన్ మండ్రి బయటికి ఈడ్చుకొని వచ్చి దారుణంగా కొట్టి వరారయినట్టు పార్వతి వినింది. ఆ శివారెడ్డి ఇప్పుడు రహస్య జీవితం మండి బయటికి వచ్చినా రాడికల్ లీతో సంబంధాలు పెట్టుకొని తన ప్రాంతంలో జరుగుతున్న దౌర్జన్యాలను తెలివిగా ఎదుర్కొంటూ ఈ మధ్యనే వార్తల్లోకి ఎక్కావాడు. తాను చేసే ప్రతి పనిలో పెప్పేషన్ కలిగిస్తూ రాజకీయ లబ్ధి కోసం ఒక వ్యూహం వన్నుకుంటున్నాడు.

కిడ్నాపుకు గురైన మమతను వారం రోజుల లోపల తాను పోలీసులకు అప్పగించగలననీ, పోలీసులు నహకరిస్తే రౌడీలను కట్టి తీసుకొని రాగలననీ వాలెంజ్ చేసినాడు శివారెడ్డి. ఈ వార్త గుత్తి ప్రాంతంలో వంచలనం కలిగించింది. ఈ సంఘటన ద్వారా ఎలాగయినా జిల్లాలో తన ప్రాబల్యం పెంచుకోవాలనుకున్నాడు శివారెడ్డి. పార్వతికిది చాలా ఆనందానికంగా కనిపించింది.

పత్రికా ప్రకటనయితే చేసినాడు కానీ శివారెడ్డి ఆరు రోజుల మండి ఎక్కడా కనిపించలేదు. వారంలో ఇంక ఒక్కరోజు మాత్రమే వుంది. జనంలో, పోలీసుల్లో ఉత్కంఠ పెరగసాగింది.

చివరి దినం కూడా వచ్చేసింది ఆ సాయంకాలానికి కొంత మంది గుర్తు తెలియని వ్యక్తులు మమతను తీసుకొని వచ్చి వదలిపెడతారనీ పోలీసులు, వాళ్ళ మీద చర్య తీసుకునేందుకు ప్రయత్నిస్తే మమత ప్రాణాలతో వుండదనీ పోలీస్ స్టేషనుకు వర్తమానం వచ్చింది. వర్తమానంతో పాటే వరనగా బదు టాపులేని జీవులు శబ్దం చేసుకుంటూ పోలీస్ స్టేషన్ దగ్గరికి వచ్చి వెనుదిరిగి ప్లామ్ గిం పాజిషన్ లోనే నిలబడినాయి. ఒక్కో జీవులో పదిమంది వల్లటి ముసుగులు వేసుకున్న వ్యక్తులు తుపాకులు ఎక్కు పెట్టి నిలబడినారు. మధ్య జీవుల్లో ఇద్దరు ముసుగు మమఘల రివాల్వర్ల మధ్య సమత నిల్చుకొని వుంది.

తుపాకులు వట్టుకొని జీవుల్లో వచ్చిన ఆ ముసుగు మమఘలను చూడగానే జనం ఎక్కడి వాళ్ళక్కడ పరుగు తీసినారు. అంతకుముందే పోలీసులు దిక్కులకొగడై హల్లూలు కొడుతున్నారు. స్టేషన్ దగ్గరున్న కొద్దిమంది అధికారుల ఆజ్ఞ మేరకు, వచ్చిన జీవులను చుట్టుముట్టారు. ముసుగు మమఘల చేతుల్లో వున్న తుపాకులను చూసి వాళ్ళకు చెమట్లు పోస్తున్నాయి. దైర్యంగా నిల్చుకోలేక వాణికి పోసాగినారు. ఇంతలో మధ్య జీవుల్లో మండి “పోలీసులంతా ఆయనదా

లను కిందపెట్టి నిల్చుకుంటే మమతను విడిచిపెట్టి పోతాం. మేం పోయే వరకూ ఎవరైనా కదిలివారా మమత ప్రాణాలతో పాటు వాళ్ళన్న ప్రాణాలు కూడా దక్కవు. జాగ్రత్త” అంటూ మైకు వినిపించింది. పోలీసులు ఆయనదాలు కింద పడేసి బొమ్మల మాదిరి నిలబడినారు. పోలీసు అధికారులు నిర్వీర్యులై చూస్తున్నారు. బెనర్లీ దిక్కుతోచనివాడై పళ్ళు బిగబట్టి ముసుగు మమఘలమా, మమతమా, పరిసరాలనూ తీక్షణంగా గమనిస్తున్నాడు.

మధ్య జీవుల్లో వున్న ఇద్దరు ముసుగు వీరులు మమతను తెచ్చి బెనర్లీ దగ్గర వదలి తిరిగి జీవులను ఎక్కుతున్నారు. జీవుల్లో నిల్చుకొని తుపాకులు ఎక్కు పెట్టి అక్కడి అందరి కదలికలనూ, ప్రధానమంత్రి వక్కా మండే బాడిగార్లుల మాదిరి నిశితంగా పరిశీలిస్తున్నారు. డ్రైవర్ సీట్లో కూర్చున్న ముసుగు వ్యక్తి అంతకుముందే వక్కాకు జరిగి కూర్చుని జీవుల్లో ఎక్కుతున్న వాళ్ళను తటాలున ఒక్క తన్ను తన్ని కింద పడేసి టప టప్ మని స్టేన్ గవ్ తో కాల్చి జీవు గేర్ మీద చేయివేశాడు. వరసగా జీవులన్నీ శరవేగంతో వెళ్ళిపోయాయి. అంతా క్షణాల్లో పివిమాలో మాదిరి జరిగిపోయింది. రక్తంలో పడి ప్రాణాలు పోయిన ముసుగు మమఘలెవరో, వాళ్ళను చంపి వెళ్ళిపోయిన వాళ్ళెవరో అంతా అగమ్యగోచరంగా వుంది. బెనర్లీ కంట తడిపెట్టి చెల్లెల్ని పరామర్శిస్తున్నాడు. ఇద్దరు ఎస్పెలూ కానిస్టేబుల్స్ కిందపడిన వాళ్ళ ముసుగులు తొలగించి రౌడీలయిన సురేంద్ర, వరేంద్రలని గుర్తించి నిర్ఘాతపోయినారు. ఆ విషయంమండి పది ఏమిషాల వరకూ ఎవరూ తేరుకోలేకపోయినారు.

గుత్తిలో జరిగిన సంఘటన మరుసటి రోజు ఉదయమే పత్రికల మొదటి పేజీల్లో వచ్చింది. “ఇది పాద్యమయ్యే పనేనా? ఇందులో ఏదో గూడు వుతాణీ వుంటుంది” అని అనుమానాలు వ్యక్తం చేసినారు. కొంతమంది రౌడీల పీడ నిరగడయిందని పండగ చేసుకున్నారు. కొంతమంది మాత్రం శివారెడ్డికి జేజేలు పలికినారు.

రౌడీల ఉదంతం గురించి ప్రజల్లో రకరకాల వూహా గావాలు వినిపించినాయి. బెనర్లీ దూరంగా ట్రాన్స్ ఫర్ అయిపోయినాడు. పలుకుబడి వున్న రాజకీయ వాయకులు

కొందరు శివారెడ్డిని ఆరెస్టు చెయ్యమని పోలీసుల మీద వొత్తిడి తెచ్చారు. తన పనుల్లో తాను నిమగ్నమై వున్న శివారెడ్డిని పోలీసులు ఆరెస్టు చేసినారు. అది తెలిసి ప్రజలు శివారెడ్డిని వీడుల్లోకి వచ్చి ఆందోళన చేసినారు. శివారెడ్డి వేరస్తుడని నిరూపించే పాక్ష్యాధారాలు లేవందువల్ల గుత్తి కోర్టు అతన్ని వదలిపెట్టింది. ప్రజలు అతనికి బ్రహ్మరథం పట్టినారు.

శివారెడ్డి హీరోయిజాన్ని చూసి పార్వతి వరవశించిపోయింది. అతనికి ఇంకా పెళ్ళి కాలేదని తెలిసి తీయటి వూహల్లో తేలిపోయింది. అతన్ని కలిసి అభివందించడానికి వీలుకాక యూనివర్సిటీకి వెళ్ళిపోయింది. ఈరోజు శివారెడ్డిని యూనివర్సిటీ విద్యార్థులు సన్మానించడానికి ఆహ్వానించినారు. అందుకు పార్వతి ఆనందంగా ముందుకొచ్చింది.

యూనివర్సిటీ శివారెడ్డి రాకతో దద్దరిల్లిపోయింది. వేదిక మీద అతని వాగ్దాటికీ, పాలకపక్ష రాజకీయాలను దుమ్మెత్తి పోసిన అతని దైర్యానికి అందరూ ఆశ్చర్యపోయినారు. పార్వతి మేమి మరచిపోయింది. రెడ్డి విద్యార్థుల సంఘం కన్వీనర్ గా అతనికి నిలువెత్తు వూలమాల వేసి తన చూపులతో అతని కళ్ళలో క్షణకాలం మైకం కలిగించింది. ఒకేవొక్క మాటతో తన మనసును తెలిపి అతని మనసును దోచుకుంది.

వేనవి సెలవులోచ్చినాయి. సుబ్యారెడ్డికి ఇష్టం లేకపోయినా పార్వతికీ, శివారెడ్డికీ వైభవంగా గుత్తిలో పెళ్ళి జరిగిపోయింది.

సంవత్సర కాలం గడచిపోయింది. పార్వతి కల చెదిరిపో సాగింది. శివారెడ్డి వరిగా ఇంటిపట్టున వుండడం లేదు. ఒక ఆచ్చటా లేదు, ముచ్చటా లేదు. కర్పూరం మాదిరి కరిగిపోయిన సంవత్సర కాలం ఆమెకు తృప్తి నివ్వలేదు. ఎవ్వడూ రాజకీయ పమఘలతో శివారెడ్డి తన అనుచరుల రక్షణ కోసం ముఠా కక్షలకూ, దౌర్జన్యాలకూ దిగుతున్నారు. హింసా రాజకీయాలతో అతని మనస్సు పాపాణంగా మారసాగింది. పార్వతికి ఆనందానికి బదులు టిన్స్ మిగులుతూ వుంది. తన అవసరం కోసం ఏది చేసినా శివారెడ్డి దృష్టిలో తప్పగా కనిపించడం లేదు. నిద్రాహారాల మాదిరి సెప్స్ కూడా ఒక ఆకలి వంటిదే అని అనుకోసాగినాడు. ఎక్కడున్నా వరే, అవసర

మయినవ్వడు దాన్ని తీర్చుకోసాగినాడు. అందువల్ల ఆతనికి భార్య అవసరం తగ్గుతూ వచ్చింది.

చూస్తూ చూస్తుండగానే మూడేండ్ల కాలం నిస్వారంగా పాగి పోయింది. పార్వతి ఆలోచనలో ఎన్నో మార్పులు వచ్చినాయి. జీవితాన్ని అనేక కోణాల్లో అర్థం చేసుకోసాగింది.

ఉదయం లేస్తూనే పార్వతి గుబులు గుబులుగా పేపర్లు తిరగేస్తుంది. వాటిలో స్రతి దినమూ ఎక్కడో ఒక చోట దారుణ హత్య, ఒక చోట గృహదహవాలు, మరొకచోట చీనీ చెట్లను నరికినట్లు, ఇంకొక చోట అమాయకులు బలైవట్లు వాటి వెనుక శివారెడ్డి స్రచ్చన్న హస్తం వున్నట్లు వార్తలు మామూలయి పోయినాయి. అవన్నీ చదివి పార్వతి బరువుగా నిట్టూర్చింది.

ఒకరోజు 'నాగలక్ష్మి' అనే యువతి మగ్గాల వీధిలో మంచి బోరున ఏడుస్తూ పరుగెత్తికొని వచ్చింది. దీనంగా నిలపి స్తున్న ఆమెను వరండాలోకి పిల్చింది పార్వతి. జరిగింది తెలుసుకుని బాధపడింది. అటువంటి సంఘటనలు ఇంతకు ముందెన్నో ఆమె దృష్టికి వచ్చినాయి. ఏని బాధపడిందే

పోయింది. వెంటనే అతన్ని ఆస్పత్రికి తీసుకుని పొండుని సలహా ఇచ్చింది. నీవాదాలు చేస్తున్న వాళ్ళ వైపు చూసేచే తులెత్తి మొక్క జరిగిన దానికి బాధపడుతున్నావని చెప్పింది. చెమ్మగిల్లిన కళ్ళతో పదివేల రూపాయిలు వ్యవహారం స్రక టించింది. అదివిని కొంతమంది మరింత మండిపడ్డారు. కొంతమంది గుసగుసలాడినారు. ఆమె ఎక్కువ సేపు అక్క డుంటే పరిస్థితి అదుపు తప్పవచ్చునని పోలీసులు ఆమెను బలవంతంగా కార్లో ఎక్కించినారు. పార్వతి ఇల్లు చేరుకొని అసహనంగా ఉడికి పోయింది.

రెండు రోజులయిన తర్వాత ఇల్లు చేరుకున్న శివారెడ్డి భార్యపైన మండిపడినాడు. ఆమె మగ్గాలవీధిలోకి పోయి తన మనుషులు చేతులు నరికిన రంగవి కుటుంబాన్ని పరామర్శించి వచ్చిందని, పదివేల రూపాయిలు వ్యవహారం కూడా ఇచ్చిందని రేగిపోయినాడు. అంతే స్థాయిలో పార్వతి ఎదురు తిరిగింది. ఇద్దరికీ తీవ్రంగా వాదం జరిగింది.

'ఇంట్లో భార్యమా సంపాదాన్ని గాలికి వొదిలేసి పూర్ణ మీద పడి అమాయకుల జీవితాలను నాశనం చెయ్యడం కాదు మగతనమంటే రాజకీయమంటే' పార్వతి నిలదీసింది.

'ఏది రాజకీయమో ఏది కాదో నాకు బాగా తెలుసు. భార్య

నెల తప్పింది. అది తెలిసి సుబ్బమ్మ సంతోష పడింది. త్వరగా వంశాంకురాన్ని చూసుకోవాలని సంబరపడింది. అల్లుడు కుడుట పడేకాలం వచ్చిందని సుశీలమ్మా సుబ్బారెడ్డి ఆనం దించినారు. పార్వతిని చూసిన శివారెడ్డి చూపుల్లో గర్వం తోణికిసలాడింది. అది అట్టే వుండిపోవల్లని పార్వతి ఉబలాట పడింది. కొడుకు వుడితే వాన్నొక గొప్ప హీరోను చెయ్యాలని మొన్నటి దాకా అమకొన్న పార్వతి ఇన్నడు తన అభిప్రాయాన్ని మార్చుకుంది. ఎవరు వుట్టినా ఇన్నటి తన అభిరుచులకు తగినట్టు పెంచుకోవాలనుకుంది.

* * * * *

ఎన్నకలు దగ్గరికొస్తున్నాయి. అధికారంకోసం పార్టీటిక్కెట్ల కోసం ఎగబడుతున్న నాయకులతో జిల్లా రాజకీయ వాతావ రణం వేడెక్కుతూ వుంది. ఏ పార్టీవాళ్ళు ఆ పార్టీ అధికారం లోకి వస్తుందని భరోసాతో వున్నారు. పార్టీలలో అంతర్గత కలహాలూ ముతాలూ ఎక్కువయినాయి. పార్టీ ఫిరాయిం వులు మొదలయినాయి. ఓట్లన్నీ తమ పొంతమయినట్లుగా అధికార పీఠం తన తాతముత్తాతలది అయినట్లుగా నాయ కులు భావిస్తున్నారు.

సెప్టెంబర్ నెల వెళ్ళిపోవచ్చింది. జిల్లాలో ఒక మంచి నర్తమయినా పడలేదు. అలాకొరా పడువయితే రైతులు వేరుశెనగ విత్తనాలను ఇంట్లో వుంచుకోలేక భూముల్లో పారబోసి మొలకల వైపు ఆకాశం వైపు ఆశగా చూస్తు న్నారు. కళ్ళలో ప్రాణాలు నిలుపుకొని బతుకుతున్నారు. జిల్లా అంతటా ఇదే పరిస్థితి. గుడ్డిలో మెల్ల మేలన్నట్లు జిల్లాలో కొంత భాగానికయినా నీటివనతి కల్పించే తుంగ భద్ర కాలు వలో ఇంతవరకూ నీళ్ళే కిందికి దిగలేదు. రెండు నెలల్లోనే కాలువకు ఎనిమిది సార్లు గండ్లు పడడం పడినచోటే మళ్ళీ పడడం ఎంతగా వుంది రైతులకు. అంత అవ్యాయం జరుగు తున్నా రాజకీయ నాయకులకు చీమకుట్టవట్టు కూడా కాక పోవడం రైతుల గాయాల మీద కారం పొడి వేసినట్లువుతూ వుంది. పైనేమో తుంగభద్ర ద్యాములోనీళ్ళు పొంగిపోతు న్నట్లు వరదలు వస్తున్నట్లు వార్తలు.

పశువులకు మేతలు లేక ఇంట్లో తిండి గింజలు లేక పల్లె లన్నీ దూది పింజల మాదిరి గాలికి కొట్టుకు పోతున్నాయి. ఇవేవీ పట్టించుకోని నాయకులు కడపలో, కర్నూలులో పార్టీ సభలకు పోటీలుపడి జవాన్ని లారీలతో తోలుతూ అధి స్థానవర్గం పొగడ్డలకు ఎగబడుతున్నారు. ఏలయితే సభలోనే చెప్పలతో తమ రాజకీయ సంస్కృతిని చాటుకుంటున్నారు. సందులో సమారాధనగా ఇదే అడువమకొని ప్రభుత్వ దత్తపు శ్రులయిన అధికారులు ఎవనికి అందింది వాడు సుష్టుగా ఖోంచేస్తున్నాడు. ఎంతని చెప్పడం, ఏమని చెప్పడం.

శివారెడ్డి ఇంటిదగ్గర మళ్ళీ రద్దీ పెరగసాగింది. గుత్తిలో జరిగిన సంఘటన తరువాత అతడు తిరుగులేని నాయకు డయినాడు. అతడంటే ప్రత్యర్థివర్గాలు హడలిపోతున్నాయి. ఇతర పార్టీల వాళ్ళు కూడా కొన్ని సమస్యలను అతని దగ్గరికి రహస్యంగా వచ్చి సరిష్కరించుకుంటున్నారు.

నెలలు నిండే కొద్దీ పార్వతికి శివారెడ్డి చర్యలు మరింత ఆందోళన కలిగించసాగినాయి. ఎన్నడు ఏం జరుగుతుందోనని వెతచెంద సాగింది. ఇదంతా దృష్టిలో వుంచుకునే తండ్రి తనను శివారెడ్డికిచ్చి పెళ్ళి చెయ్యడానికి అంగీకరించలేదేమో!

కానీ ఏవాదూ వాటిలోకి తలదూర్చలేదామె. ఆ దినమెందుకో భరించలేక పోయింది. అత్త వద్దంటున్నా వివకుండా కార్లో కూర్చొని ఇద్దరు గన్మెన్లను వెంట బెట్టుకొని నాగలక్ష్మిని కూర్చోపెట్టుకుని మగ్గాల వీధికిపోయి చూసింది పార్వతి.

ఇల్లు ధ్వంసమయింది. మగ్గాల మీదున్న నాలుగు పట్టు చీరలు పోగులు పోగులుగా తెగిపడివున్నాయి. చెక్క చీరువాలు ముక్కలు ముక్కలయినాయి. టీవీ బద్దలై పడి వుంది. ఒక మూల చేతులు తెగిన మనిషి రక్తంలో పడి మూలుగుతున్నాడు. నాగలక్ష్మి అతని మీద పడి గుండెలు బాదుకుంటూ ఏడుస్తూ వుంది. చుట్టుకున్న ఆడవాళ్ళందరూ కన్నీళ్ళు కారుస్తున్నారు. సన్నివేశం చూసి పార్వతి గుండెనే రయిపోయింది. ఆ నిర్వాకానికి కారకులెవరని అడిగింది. ఆమె శివారెడ్డి భార్య అని తెలిసి సక్కమన్న గన్మెన్లను చూసి కొంతమంది రెచ్చిపోయి 'శివారెడ్డి దౌర్జన్యం వశించాలి' అని నివాదాలు చేశారు.

పార్వతి అనుమానం నిజమయింది. నాగలక్ష్మిభర్త రంగడు, శివారెడ్డి ప్రత్యర్థి వర్గంలో కలసి తిరుగుతున్నాడనీ దానికి స్రతీకారమే ఈ నిర్భంసమనీ తెలిసి ఆమె చలించి

కొంగు పట్టుకుని ఇంట్లో కూర్చోవడం కాదు మగతనమంటే రెచ్చిపోయినాడు శివారెడ్డి.

సుబ్బమ్మ ఇద్దరి మధ్యా చేరి సర్ది చెప్పింది. కొడుకును మందలించింది.

'మీరెన్నడూ తుపాకులూ బాంబుల మధ్య పనికి మాలిన రాజకీయాలకోసం తిరుగుతావుంటే ఇంట్లో ఆడవాళ్ళు పడే వేదవ ఏమర్థమవుతుంది' అని దండించింది. ఇంట్లో కట్టు కున్నదాని ఆశలు ఏమీ తీర్చినావని నిలదీసింది. వంశం నిర్వంశం కాకుండా చూడమని సలహా ఇచ్చింది. కట్టుకున్న దాన్ని ఇంట్లో కట్టేసి బజారుదాండలో కులకడం మగతనం కాదని కోప్పడింది. వగమ పెంచుకుని పాముండే ఇంట్లో వున్నట్లు బతకడం రాజకీయం కాదని నీతులు చెప్పింది.

ఆ రోజు మౌనంగా క్యాన ఏడుస్తూ రాత్రి వెళ్ళిపోయింది. దాని వెంట ఒకదాని వెంబడి మరొకటి ఎన్నో రాత్రులు కాలగర్భంలో కలసి పోయినాయి. కలసిపోతూ రాయల సీమ ముతా రాజకీయాలు చిందిస్తున్న వెత్తుటి మరకలను వొళ్ళంతా వూసుకుని వెళ్ళిపోయినాయి.

శివారెడ్డి మనసులో మార్పువచ్చిందన్న తరుణంలో పార్వతి

నగర ప్రవాహం

రాజమహేంద్రం నేలలో ఏముందో
వీళ్ళలో ఏముందో
జ్ఞాపకాలు వెతుక్కోని వెతుక్కోని
కలలోకి కూడా చొచ్చుకు వస్తాయి.

నిజంగా అది విచిత్ర నగరమే.
ఇప్పటికీ నవ్వయ్యారు
రాజమండ్రి పురవీధుల్లో దర్శనమిస్తూనే ఉంటారు
ఏ ప్రాచ్య కళాశాలవైపో సైకిల్ మీద వెళ్తుంటారు
లేదా ఏ ఎరటి శాలువానో కవ్వకుని
రిక్షాలోనో ఆటో రిక్షాలోనో కూర్చోని ఉంటారు

రాజమండ్రిలో జ్ఞాపకాలకేం తక్కువ లేదు
ఎదగాల్చిన ఏ మొక్కను పలకరించినా
కందుకూరి పేరును స్మరించి పులకరిస్తుంది
ఒక వూరి శ్రీపాదాలు
కథల్లోనూ కావ్యాల్లోనూ ఇంతగా
ఎక్కడ ముద్దులు వేశాయి?
ఏ వీధి కెళ్ళినా చలమో దీక్షితులో
కృష్ణశాస్త్రీ కృష్ణమూర్తి శాస్త్రీ
ఏదో ఒక కొబ్బరి చెట్టు వీడలో

ముచ్చటించుకుంటున్నట్టే ఉంటుంది
రాజమహేంద్రపురం
రాజవంశాలకూ రాజకీయ నాయకులకే కాదు
నంతెన క్రింద సైన్లు వెతుక్కునే
బడుగు వంశాలకూ ప్రతినిధి
గౌతమి
జీవనది మాత్రమేకాదు; జీవకారుణ్యం కూడా
అక్షరభిక్షకోసం వచ్చే జ్ఞానార్థులకు
గ్రంథాలయం కూడా

నిజం.
రాజమహేంద్రం ఒక విచిత్ర నగరం
నవ్వతను ఆదరించటం
అక్కడి సంప్రదాయం
వెనక్కి పోతున్నట్లు కనిపిస్తూ
ముందుకు పోవటమొక చమత్కారం
గోదావరి గోదావరిగానే ఉంటూ
ప్రవహించటం ఒక సంకేతం.

— ఆర్వీయస్. సుందరం

తండ్రికి మనస్తాపం కలిగించి అందరినీ కాదని తాను శివారెడ్డిని పెళ్ళి చేసుకుని చివరికి వుట్టింటికి వెళ్ళే అవకాశాన్ని దూరం చేసుకుంది. పాపం తల్లి! తనంటే ఎంతో ఇష్టపడుతుంది కానీ ఇంటా బయటా అన్నీ మగవాని ఇష్టాలే అయినప్పుడు ఆ తల్లి మూత్రం ఏం చెయ్యగలుగుతుంది? ఇంత జరిగి తాను ఏమి సాధించినట్లు? ఈ హీరోయిజాలు వెలగబెట్టేదేమిటి? ఎంతమంది తన మాదిరి ఆడవాళ్ళు ఇటువంటి హీరోల ఇళ్ళలో ప్రేమామరాగాలకు దూరమై బాధపడుతున్నారో? కట్టుకున్న వాళ్ళకయినా సంతోషం కలిగించలేని వీళ్ళ నాయకత్వాలు ఎవరికోసం? ఎవరికోసం ఈ హింసా రాజకీయాలు? వీళ్ళ దుర్మార్గాలకు తెరవడే కాలంరాదా? జీవితంలో తానెంత పొరపాటు చేసింది? ఇటువంటి పొరపాటు ఇంక వున్నారావృతం కాకూడదు. తన గర్భంలో వుండేది మగపిల్లవాడని డాక్టర్లు చెప్పారు. భగవంతుని దయవల్ల క్షేమంగా కామసయి అన్నీ సక్రమంగా జరిగితే వుట్టబోయే వా 'చిన్నా'కు ఈ దౌర్భాగ్యమైన వాగరికత అలవడకుండా చూసుకోవలసి. ఎలాగయినా ఈ వాతావరణానికి వాన్ని దూరంగా పెంచుకోవలసి. తన కొడుక్కీ ఈ హీరోయిజాలూ ఈ రాజకీయాలూ వద్దు. వాడొక మంచి పౌరునిగా పెరిగితే చాలు.

ఆలోచిస్తూ పార్వతి కొంచెం వదుము వొప్పగా వుంటే సోఫాలో మంచి సైకి లేచి లోపలికి వెళ్ళి మంచంపై పండుకుంది.

సాయంకాలం కావచ్చింది. గుత్తి పట్టణమంతా అల్లకల్లోలంగా వుంది. మధ్యాహ్నం శివారెడ్డి అనుచరుల్ని ప్రత్యర్థి వర్గం వదిలబజార్లో వరికి వేశారన్న వార్త దావావలం మాదిరి వ్యాపించింది. వెంటనే శివారెడ్డి మనుషులు బంద్ కు పిలుపు నిచ్చారు. పల్లెకపోయి అప్పడే టవున్లో ఆడుగుపెట్టిన శివారెడ్డికి ఈ వార్త తెలిసి రెచ్చిపోయాడు. నిమిషాలలో పల ఆతని మనుషులు వేల కొద్దీ ఆలకూడివారు. క్షణాల్లో పట్టణమంతా విద్వంసకాండ చెలరేగింది. వాహనాలు ఏవి కనిపించినా తగలబెట్టారు. గృహదహనాలూ విచ్చల విడిగా లూటీలూ జరిగినాయి. అల్లరి మూకలు తప్పవీధులన్నీ నిర్మానుష్యమయినాయి. పట్టణంలో శివారెడ్డి వర్గం ఒక వైపు దౌర్జన్యానికిదిగితే మరోవైపు ప్రత్యర్థివర్గం దిగింది. ప్రజలందరూ ఇళ్ళ తలుపులు వేసుకుని బిక్కుబిక్కు మంటున్నారు.

అది ఊరో అరణ్యమో అర్థం కాలేదు. అభివృద్ధి చెందిన వాగరికతకు అది చిహ్నమో, ఆటవిక దళో తెలియడం లేదు. అక్కడ ప్రభుత్వ యంత్రాంగముందో పోలీసులు తల మీద టోపీలు పెట్టుకున్నారో గుడ్డవేసుకున్నారో తోచడం లేదు. అక్కడ సైశాచిక కరాళ వృత్యం సాగుతూ వుంది. మానవుడు సాధించుకున్న అభివృద్ధి బీటలు వారుతూ వుంది.

పార్వతికి నొప్పలు మొదలయినాయి. బాధతో ఆమె సుళ్ళు తిరిగి పోతూ వుంది. తల్లిదండ్రులను చూడడానికి తహ తహపడుతూ వుంది. శివారెడ్డిని పిలిపించమని ప్రాధేయ పడుతూ వుంది. ఇంకో నెల రోజులకు గానీ కామపు కాదనుకున్న సుబ్బమ్మకు దిక్కు తోచలేదు. తాపత్రయ పడుతూ కాళ్ళు కాలిన పిల్లమాదిరి అక్కడా ఇక్కడా తిరిగింది. కొడుకుకోసం ఫోన్లో చూసింది. ఆయనెక్కడా అందుబాటులో లేడు.

నిమిష నిమిషానికి పార్వతికి నొప్పలు ఎక్కువయినాయి. ఆసుపత్రికి తీసుకుని పోవడం మంచిదనుకొని సుబ్బమ్మ వాహనం కోసం ప్రయత్నించింది. కార్లు జేవులూ పది దాకా వున్నా ఒకటి అందుబాటులో లేవు. ఆటోల కోసం వెంపర్లాడింది. ఏదీ కనిపించలేదు.

డాక్టరుకి ఫోన్చేసి సుబ్బమ్మ పరిస్థితి చెప్పి వాహనంతో రమ్మని ప్రాధేయపడింది. పట్టణంలో పరిస్థితి చాలా తీవ్రంగా వుందని ఎలాగయినా హాస్పిటల్ కు తీసుకు రమ్మని డాక్టర్ చెప్పినాడు. సుబ్బమ్మకు దిక్కు తోచలేదు. పార్వతి పరిస్థితిని చూస్తూ సుబ్బమ్మ వాలుక ఎండిపోయింది. రిక్షా వయినా పిలుస్తామనుకుంటే ఇంట్లో ఎవరూ మనుషులు లేరు. కాంపౌండు వెనుక వైపున్న కొట్టం దగ్గరికి తానే పరుగెత్తి పోయింది. గొంతుని తలుపులు వేసుకుని కొట్టంలో వున్న రిక్షా రాముడు ఆత్రంగా బయటికొచ్చి విషయం తెలుసుకున్నాడు. తాను రిక్షా తెస్తే బజార్లో ఎవరైనా 'ఎక్స్'పార్ట్ వాళ్ళు చూస్తే కష్టమని భయపడినాడు. సుబ్బమ్మ కళ్ళ నీళ్ళునింపుకుని దీనంగా అడిగింది. రాముని మనసు కరిగిపోయింది. 'ఆకలయితే ఎవ్వడయినా అన్నంబెట్టినపేతులు. పార్వతమ్మ గారిని రచ్చించడం కంటే వాకు ఇంగీం కావల్సివచ్చింది' అంటూ వాడు రిక్షాను తెచ్చినాడు. వాన్ని చూసి ఎవరు తన వాళ్ళో ఎవరు పరాయి వాళ్ళు క్షణకాలం సుబ్బమ్మ మనసులో మెదిలింది.

రిక్షా ఎక్కుతున్న పార్వతినీ అప్పటి వాళ్ళపరిస్థితిని చూసి కంట తడిపెట్టినాడు రాముడు. కార్లోతప్ప బయటికి ఆడుగు పెట్టని వాళ్ళిద్దరూ తన రిక్షాలో కూర్చుంటున్నందుకు ఆనందపడుతూ ఆ విధంగా వాళ్ళకు సహాయపడుతున్నందుకు

పొంగి పోయాడు.

రిక్షా ముందుకు కదిలింది. చీకటిపడుతూవుంది. హాస్పిటల్ సమీపిస్తున్నది. తొందర తొందరగా రిక్షా తొక్కుతూ ఆయాసపడుతున్న రాముడు ఎదురుగా అల్లరి గుంపు రావడంచూసి భయపడిపోయాడు. పార్వతి వాస్తో మూలుగుతూ వుంది. ఎదురుగా వున్న గుంపు దగ్గరి కొచ్చింది. రిక్షాలో కూర్చున్న వాళ్ళు శివారెడ్డి భార్య తల్లి అని గుర్తించిన కొంతమంది రౌడీలు కోసంతో రిక్షావాణ్ణి కిందికి లాగి నాలుగు తమ్ములు తప్పివారు. వాడు కిందపడి వెంటనే సైకిలేచి పార్వతిని రిక్షాలో మంచి కిందికి లాగడానికి ప్రయత్నిస్తున్న వాళ్ళ కాళ్ళు పట్టుకుని విషయం చెప్పతూ ప్రాధేయపడినాడు. సుబ్బమ్మ చేతులెత్తి నమస్కరించింది.

పార్వతి వికార రహితంగా అంతా గమనిస్తూ రాముని తాపత్రయాన్నీ అత్త ఆవేదనచూ చూస్తూ కన్నీళ్ళు పెట్టి రౌడీల వైపు చూడసాగింది. గుంపులో కొందరు వద్దంటున్న ఇద్దరు మనుషులు ఆమెను బలంగా కిందికి లాగివారు. ఆ వూపుకు తట్టుకోలేక పార్వతి 'అమ్మా' అంటూ వేల మీద బోర్ల పడింది. ఆమె మీద రిక్షా వాలిపోయింది అంటే. ఆమె గర్భం విచ్చిన్నమై పోయింది. ముతా రాజకీయ దుర్మార్గాలకు చిహ్నంగా వెత్తురు చిమ్ముకుంటూ భూమ్మీదపడింది. రేపటి స్పష్టవృక్షం మొలకెత్తకుండానే నలిగిపోయింది. పార్వతి ఆశాదీపం ఆరిపోయింది. క్రమంగా చుట్టూ చీకటి క్రమ్ముకుంటూవుంది.

